

การรับรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูเกี่ยวกับการใช้เฟซบุ๊กเพื่อการสอน ภาษาอังกฤษ*

Pre-service Teachers' Perceptions on Facebook for English Language Teaching

ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูล

Patteera Thienpermpool

มหาวิทยาลัยศิลปากร

Silpakorn University

Email: thienpermpool@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยหลายชิ้นเกี่ยวกับเฟซบุ๊กได้ตรวจสอบประสิทธิภาพของการใช้เฟซบุ๊กที่เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและสำรวจการรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษผ่านเฟซบุ๊ก งานวิจัยเหล่านี้มีผลการวิจัยที่ดี ต่อการใช้เฟซบุ๊ก การวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้การใช้เฟซบุ๊กของนักศึกษาวิชาชีพครูเพื่อการศึกษา และศึกษาการรับรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูเกี่ยวกับการใช้เฟซบุ๊กเพื่อการสอนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 50 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยการใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูต่อการใช้เฟซบุ๊กเพื่อการศึกษาและใช้เพื่อการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง

คำสำคัญ: การรับรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู; เฟซบุ๊ก; การสอนภาษาอังกฤษ

* Received September 14, 2019; Revised September 25 2019; Accepted November 11, 2019.

Abstract

Several pieces of research on Facebook investigated its effectiveness as a tool for English language teaching and learning as well as to explore the students' perceptions of learning English through Facebook. All of them yielded promising results towards the use of Facebook. This article then aimed to investigate pre-service teachers' perceptions on the use of Facebook for educational purposes and investigate their perceptions on the use of Facebook for English language teaching. The sample was 50 third- and fourth-year students majoring in English language teaching. They were randomly selected. The research instrument was a questionnaire. The data were analyzed by frequency, percentage, mean and standard deviation. The results revealed that pre-service teachers' perceptions on the use of Facebook for educational purposes and for English language teaching were moderate.

Keywords: Pre-service teachers' perceptions; Facebook; English language teaching

บทนำ

เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social network) ได้มีการพัฒนามาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 1994 โดยเริ่มจาก Theglobe.com และ GeoCities ในปี 1994 และ Tripod.com ในปี 1995 ซึ่งเครือข่ายสังคมออนไลน์เหล่านี้อยู่ในรูปของเว็บไซต์ที่ผู้คนพูดคุยกันผ่านห้องแชทและแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นผ่านหน้าเว็บส่วนตัว ต่อมาได้มีการพัฒนาสังคมเครือข่ายออนไลน์บนอินเทอร์เน็ตต่างๆ เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ในปี 2004 Mark Zuckerberg, Dustin Moskovitz, Chris Hughes และ Eduardo Saverin ได้สร้างเฟสบุ๊กซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่อนุญาตให้ผู้ใช้สร้างโปรไฟล์ของตนเอง อัปโหลดรูปภาพและสื่อสารกับผู้ใช้คนอื่นๆ ในช่วงแรกเฟสบุ๊กถูกสร้างขึ้นมาเพื่อใช้ในในกลุ่มของมหาวิทยาลัย Harvard เท่านั้น (Cassidy, 2006) ต่อมาได้มีการขยายกลุ่มผู้ใช้งานมากขึ้นเรื่อยๆ จนมีผู้ใช้งานมากถึง 1 ล้านคนในช่วงปลายปี 2004 (Biography.com Editors, 2019)

ในปัจจุบันเฟสบุ๊กเป็นเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ได้รับความนิยมใช้เพื่อการสื่อสารทางการศึกษา และเป็นที่ยอมรับเป็นอันดับต้น ๆ ซึ่งเห็นได้จาก Leesa-Nguansuk (2019) ที่ได้เผยแพร่รายงานการใช้ดิจิทัลเทคโนโลยีในปี 2019 ของทั่วโลกซึ่งสำรวจโดย Hootsuite และ WeAreSocial จากผู้ใช้ทั่วโลกรวมถึงประเทศไทย ที่มีอายุ 16-64 ปี พบว่า เครือข่ายสังคมออนไลน์ที่เป็นที่นิยมมากที่สุด คือ เฟสบุ๊ก รองลงมา คือ YouTube, Line, Facebook Messenger และ Instagram ตามลำดับ สำหรับประเทศไทยมีประชากรมากกว่า 69.24 ล้านคน มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจำนวน 57 ล้านคน และมีผู้ใช้เฟสบุ๊กมากถึง 50 ล้านคน

การใช้เฟสบุ๊กอย่างแพร่หลายในปัจจุบันทำให้มีงานวิจัยหลายชิ้นที่เกี่ยวข้องกับเฟสบุ๊กในสาขาที่หลากหลาย เช่น Haikel-Elsabeh et al. (2019); Lam et al. (2019); Valova และ Marinov (2019) และยังมีงานวิจัยจำนวนมากที่ให้ความสำคัญกับการใช้เฟสบุ๊กเพื่อการศึกษา เช่น Lambic (2016); Milosevic et al. (2015); Sittiwong (2015) และ การใช้เฟสบุ๊กในการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น Kabilan et al. (2019); Akbari et al. (2015); Kabilan et al. (2010) นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่ให้ความสำคัญกับการใช้เฟสบุ๊กในการสอนภาษาอังกฤษโดยเน้นที่การรับรู้เกี่ยวกับการใช้เฟสบุ๊กในการสอนภาษาอังกฤษ เช่น Mariappan et al. (2018); และการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เช่น Sirivedin et al. (2018)

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เฟสบุ๊กเพื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่ดูเหมือนว่าจะมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะต่างๆ โดยเฉพาะทักษะการเขียน นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้เกี่ยวกับการใช้เฟสบุ๊กในการเรียนและการสอนภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับการเรียนหรือการศึกษา หรือการสอนภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียว

ด้วยเหตุนี้งานวิจัยนี้จึงศึกษาทั้งรับรู้การใช้เฟสบุ๊คเพื่อการศึกษาและเพื่อการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อที่จะทำให้เห็นภาพของการรับรู้ของการใช้เฟสบุ๊คทั้งเพื่อการศึกษา และการสอนภาษาอังกฤษเพื่อที่ผู้สนใจอาจจะได้นำผลไปช่วยในการพัฒนาการนำเฟสบุ๊คไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไปได้ และสาเหตุที่มุ่งที่จะศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู เนื่องจากผลที่ได้จากงานวิจัยที่เกี่ยวกับนักศึกษาวิชาชีพครูจะมีส่วนช่วยในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้นักศึกษาวิชาชีพครูให้สามารถเป็นครูที่ดียิ่งขึ้นต่อไปในระหว่างการศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและหลังจากสำเร็จการศึกษาได้ ด้วยเหตุนี้งานวิจัยชิ้นนี้จึงเน้นที่การศึกษาการรับรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูเกี่ยวกับการใช้เฟสบุ๊คเพื่อการศึกษาและการสอนภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการรับรู้การใช้เฟสบุ๊คของนักศึกษาวิชาชีพครูเพื่อการศึกษา
2. เพื่อศึกษาการรับรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูเกี่ยวกับการใช้เฟสบุ๊คเพื่อการสอนภาษาอังกฤษ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) และมีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 และ 4 ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต/ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษหรือการสอนภาษาอังกฤษหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ที่ได้ผ่านการเรียนรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษมาแล้วอย่างน้อย 1 รายวิชา และกำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จำนวน 15 แห่ง ประกอบด้วย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพะเยา มหาวิทยาลัยนครพนม และมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษา จำนวน 52 คน ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 และ 4 ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต/ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษหรือการสอนภาษาอังกฤษหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ในมหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง ที่ได้ผ่านการเรียนรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษมาแล้วอย่างน้อย 1 รายวิชา ซึ่งได้มาจากการสุ่ม

อย่างง่าย โดยใช้มหาวิทยาลัยเป็นหน่วยการสุ่ม ด้วยวิธีจับสลาก ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แบบสอบถามคืนมา 50 ฉบับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ได้พัฒนามาจากแบบสอบถามของ Kabilan et al. (2010) และ แบบสอบถามของ Nguyen (2017) แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการใช้เฟซบุ๊ก ตอนที่ 2 การรับรู้การใช้เฟซบุ๊กเพื่อการศึกษา และตอนที่ 3 การรับรู้การใช้เฟซบุ๊กในการสอนภาษาอังกฤษ โดยแบบสอบถามในตอนที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบ และแบบสอบถามในตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ของ Likert

การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามถูกนำไปใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach ได้ค่าเท่ากับ 0.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ยอมรับได้ที่ 0.70 (Hair et al., 2014)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 52 คน ได้รับแบบสอบถามฉบับพิมพ์ (Hardcopy) และได้รับการชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและสิทธิของกลุ่มตัวอย่างที่สามารถปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัยได้ กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการทำแบบสอบถามประมาณ 15-20 นาที หลังจากที่ถูกกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามเรียบร้อยแล้วผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนมาจำนวน 50 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามแบบเลือกตอบได้ถูกนำมาวิเคราะห์โดยใช้ ความถี่และร้อยละ และข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ของ Likert ถูกวิเคราะห์โดยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลผลของค่าเฉลี่ยทั้ง 5 ช่วง โดยอิงจากการแบ่งช่วงด้วยการใช้พิสัย (Range)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการใช้เฟซบุ๊ก

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการใช้เฟซบุ๊กวิเคราะห์โดยค่าความถี่และค่าร้อยละ พบว่า นักศึกษาวิชาชีพรู้จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 56 ใช้เฟซบุ๊กทุกวัน นักศึกษาวิชาชีพรู้จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ใช้เฟซบุ๊ก 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ นักศึกษาวิชาชีพรู้จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16 ใช้เฟซบุ๊กเดือนละ 2-3 ครั้ง และนักศึกษาวินาศวิชาชีพรู้จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8 ใช้งานเฟซบุ๊กเพียงปีละ 2-3 ครั้ง

สำหรับการการเลือกรับเพื่อนบนเฟสบุ๊ก นักศึกษาวิชาชีพครูส่วนใหญ่ (44 คน คิดเป็นร้อยละ 88) เลือกที่จะรับคนที่เรียนในคณะหรือมหาวิทยาลัยเดียวกันเป็นเพื่อน ในขณะที่นักศึกษาวิชาชีพครูจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 64 เลือกที่จะปฏิเสธการเป็นเพื่อนกับอาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาวิชาชีพครู จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 54 คิดว่าเมื่อได้เป็นอาจารย์ผู้สอนจะไม่รับนักเรียนของตนเองเป็นเพื่อนบนเฟสบุ๊ก

2. การรับรู้การใช้เฟสบุ๊กของนักศึกษาวิชาชีพครูเพื่อการศึกษา

การรับรู้การใช้เฟสบุ๊กของนักศึกษาวิชาชีพครูเพื่อการศึกษาวิเคราะห์โดยค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูเกี่ยวกับการใช้เฟสบุ๊กเพื่อการศึกษา

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
เฟสบุ๊กเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเรียน	3.12	0.87	ปานกลาง
เฟสบุ๊กเป็นประโยชน์อย่างมากในการทำงานกลุ่มและช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างผู้เรียน	3.14	1.01	ปานกลาง
เฟสบุ๊กช่วยส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อการพัฒนาทางวิชาการและวิชาชีพของผู้เรียน	3.08	0.92	ปานกลาง
เฟสบุ๊กเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการเข้าถึงและแลกเปลี่ยนแหล่งข้อมูลและสื่อการเรียนรู้ต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียน	3.85	0.78	มาก
เฟสบุ๊กช่วยให้ผู้ใช้เข้าถึงและแลกเปลี่ยนแหล่งข้อมูลที่มีมิติเดียวซึ่งช่วยให้มีประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น	3.45	0.87	มาก
เฟสบุ๊กช่วยให้ได้มีโอกาสติดต่อกับผู้มีความรู้และประสบการณ์ในสาขาวิชาที่สนใจเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และขอคำแนะนำเกี่ยวกับการเรียน	3.62	0.90	มาก
เฟสบุ๊กเป็นประโยชน์ต่อประสบการณ์การเรียนรู้ส่วนบุคคล	3.32	0.84	ปานกลาง
เฟสบุ๊กเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพที่ช่วยการเรียนรู้ในระบบ (Formal education) ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงอุดมศึกษา	3.04	0.84	ปานกลาง

เฟสบุ๊กช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนตามอัธยาศัย ตามความสนใจและความต้องการของตนเองผ่านการเข้าใช้และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น	3.42	0.78	มาก
เฟสบุ๊กช่วยให้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลที่สนใจและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ได้	3.18	0.83	ปานกลาง
รวม	3.32	0.86	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่าค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับการรับรู้การใช้เฟสบุ๊กเพื่อการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$ S.D. = 0.86) ค่าเฉลี่ยการรับรู้ที่สูงที่สุด คือ เฟสบุ๊กเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการเข้าถึงและแลกเปลี่ยนแหล่งข้อมูลและสื่อการเรียนรู้ต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียน ($\bar{X} = 3.85$ S.D. = 0.78) ซึ่งอยู่ในระดับมาก และค่าเฉลี่ยการรับรู้ที่ต่ำที่สุด คือ เฟสบุ๊กเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพที่ช่วยการเรียนรู้ในระบบ (Formal education) ($\bar{X} = 3.04$ S.D. = 0.84) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 5 คน (คิดเป็นร้อยละ 10) ได้เพิ่มเติมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เฟสบุ๊กในหัวข้ออื่นๆ ในแบบสอบถาม ว่าได้ใช้เฟสบุ๊กในการเรียนผ่านคอร์สออนไลน์ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการเรียนและหัวข้อต่างๆ ที่สนใจ

3. การรับรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูเกี่ยวกับการใช้เฟสบุ๊กเพื่อการสอนภาษาอังกฤษ

การรับรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูเกี่ยวกับการใช้เฟสบุ๊กเพื่อการสอนภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ การเขียน การอ่าน การสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ และคำศัพท์และไวยากรณ์ ในแต่ละด้านประกอบด้วยความรู้ของนักศึกษาประสบการณ์วิชาชีพครูเกี่ยวกับการนำเฟสบุ๊กไปใช้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษในแต่ละด้านผู้เรียน การใช้เฟสบุ๊กในการเสริมสร้างความเชื่อมั่นของผู้เรียนในแต่ละด้าน และการใช้เฟสบุ๊กในการสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน ผลที่ได้จากแบบสอบถามวิเคราะห์โดยค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูเกี่ยวกับการใช้เฟสบุ๊คในการสอนภาษาอังกฤษ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
การเขียน	3.12	0.95	ปานกลาง
การอ่าน	3.43	0.94	มาก
การสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ	3.28	0.96	ปานกลาง
คำศัพท์และไวยากรณ์	3.35	0.9	ปานกลาง
รวม	3.29	0.93	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่าค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับการรับรู้การใช้เฟสบุ๊คเพื่อการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$ S.D. = 0.93) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยการรับรู้ที่สูงที่สุด คือ ด้านการอ่าน ($\bar{X} = 3.43$ S.D. = 0.94) ซึ่งอยู่ในระดับมาก และด้านที่ต่ำที่สุด คือ ด้านการเขียน ($\bar{X} = 3.12$ S.D. = 0.95) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

อภิปรายผล

จากการศึกษาการรับรู้การใช้เฟสบุ๊คของนักศึกษาวิชาชีพครูเพื่อการศึกษา พบว่าค่าเฉลี่ยการรับรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูต่อการใช้เฟสบุ๊คเพื่อการศึกษาในเรื่องของการใช้เฟสบุ๊คในการเข้าถึงและแลกเปลี่ยนแหล่งข้อมูลและสื่อการเรียนรู้ต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนอยู่ในระดับมากและมีค่าสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.85$ S.D. = 0.78) อาจจะมีสาเหตุมาจากการที่การเข้าถึงและการแลกเปลี่ยนข้อมูลต่างๆ เป็นสิ่งที่ผู้ใช้เฟสบุ๊คทำกันเป็นประจำอยู่แล้ว (Kabilan, 2019) นอกจากนี้ค่าเฉลี่ยการรับรู้การใช้เฟสบุ๊คของนักศึกษาวิชาชีพครูเพื่อการศึกษาที่มีค่าต่ำสุด คือ เฟสบุ๊คเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพที่ช่วยการเรียนรู้ในระบบ (Formal education) ($\bar{X} = 3.04$ S.D. = 0.84) ซึ่งการเรียนรู้ในระบบหมายถึงระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงมหาวิทยาลัย ซึ่งการที่ค่าเฉลี่ยการรับรู้ในประเด็นนี้ต่ำที่สุดอาจจะเป็นเพราะว่าการใช้เฟสบุ๊คส่วนใหญ่ของนักศึกษาดูเหมือนจะมีวัตถุประสงค์เพื่อการติดต่อสื่อสารกับเพื่อน ติดต่อเรื่องเรียน และติดตามงาน (Anantapong and Pitanupong, 2014) มากกว่าการเรียนรู้หรือเพื่อการศึกษาในระบบโรงเรียน

จากผลการศึกษาการรับรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูเกี่ยวกับการใช้เฟสบุ๊คเพื่อการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยการรับรู้ที่สูงที่สุด คือ ด้านการอ่าน ($\bar{X} = 3.43$ S.D. = 0.94) ทั้งนี้ น่าจะเกิดจากการอ่านข้อความหรือโพสต์ต่างๆ บนเฟสบุ๊คเป็นการอ่านที่ผู้อ่านมีโอกาสเลือกอ่านสิ่งที่ตนเองสนใจได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญที่ผู้สอนควรคำนึงถึงในการสอนทักษะการอ่าน เพราะการที่ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกอ่านตามความสนใจจะช่วยจูงใจให้อยากอ่านมาก

ยิ่งขึ้น (Pachtman and Wilson, 2006) และด้านที่ต่ำที่สุด คือ ด้านการเขียน ($\bar{X} = 3.12$ S.D. = 0.95) แต่อย่างไรก็ตามพบว่ามิจงานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้เฟสบุ๊คในการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เช่น Sirivedin et al. (2018) และ Bani-Hani et al. (2014) ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่เข้าร่วมการวิจัยอาจจะยังไม่มีมารู้เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวที่มากพอ นอกจากนั้นจากงานวิจัยที่ผ่านมาเกี่ยวกับการใช้เฟสบุ๊ค ของนักศึกษาไทย เช่น Charoensri et al. (2017) ที่ศึกษาการใช้เฟสบุ๊คของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า รูปแบบพฤติกรรมการใช้เฟสบุ๊คของนักศึกษาส่วนใหญ่คือการเข้าไปกด Like และเขียนแสดงความคิดเห็นในโพสต์ของคนอื่นมากที่สุด รองลงมา คือ การพิมพ์ข้อความโต้ตอบกับเพื่อน (Chat) และเขียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อโพสต์ของคนอื่น ซึ่งงานวิจัยของ Charoensri et al. (2017) ทำให้ดูเหมือนว่ากิจกรรมส่วนใหญ่บนเฟสบุ๊คอยู่ในรูปของการเขียน แต่อาจจะเป็นไปได้ว่าการเขียนส่วนใหญ่ของนักศึกษาวิชาชีพครูบนเฟสบุ๊คอาจจะเป็นการเขียนด้วยภาษาไทยจึงอาจจะส่งผลให้การรับรู้การใช้เฟสบุ๊คในการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษจึงต่ำกว่าด้านอื่นๆ

สรุป

จากการศึกษาการรับรู้การใช้เฟสบุ๊คของนักศึกษาวิชาชีพครูเพื่อการศึกษา และการใช้เฟสบุ๊คเพื่อการสอนภาษาอังกฤษ สรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับการรับรู้ของทั้งสองประเด็นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจจะเกิดจากความไม่คุ้นเคยในการใช้เฟสบุ๊คเพื่อการศึกษา หรือเพื่อการสอนภาษาอังกฤษ หรือประสบการณ์การใช้เฟสบุ๊คในชีวิตประจำวันอาจจะแตกต่างจากการใช้เพื่อการศึกษาหรือเพื่อการสอนภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการศึกษารับรู้การใช้เฟสบุ๊คของนักศึกษาวิชาชีพครูเพื่อการศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับการรับรู้การใช้เฟสบุ๊คเพื่อการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนจึงควรจะมีการใช้เฟสบุ๊คเพื่อการศึกษาเพื่อเป็นตัวอย่างการนำไปใช้ให้กับนักศึกษาวิชาชีพครู เพื่อที่จะช่วยให้นักศึกษาวิชาชีพครูสามารถเลือกใช้เฟสบุ๊คเพื่อการศึกษาของตนเองและสามารถแนะนำให้กับนักเรียนของตนเองได้ต่อไป

2. จากการศึกษารับรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูเกี่ยวกับการใช้เฟสบุ๊คเพื่อสอนภาษาอังกฤษ พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมเกี่ยวกับการรับรู้การใช้เฟสบุ๊คเพื่อสอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับพัฒนานักศึกษาวิชาชีพครู เช่น คณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์ จึงควรจะมีการแนะนำการประยุกต์ใช้สังคมเครือข่ายออนไลน์บน

อินเทอร์เน็ต เช่น เฟสบุ๊ก ในการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อที่นักศึกษาวิชาชีพรุจะได้มีทางเลือกเพิ่มเติมที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพครูได้ในอนาคต

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไปมีดังต่อไปนี้

1. เนื่องจากงานชิ้นนี้เป็นงานวิจัยคุณภาพและเก็บรวบรวมข้อมูลมาจากแบบสอบถาม ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปจึงควรมีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์ หรือ การบันทึกหลังสอนร่วมกับเชิงปริมาณเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้การใช้เฟสบุ๊กหรือการใช้เฟสบุ๊กเพื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ลุ่มลึกมากยิ่งขึ้น
2. เนื่องจากในปัจจุบันมีความนิยมในการใช้แอปพลิเคชันไลน์ (Line) เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ จึงควรมีการวิจัยการรับรู้ของนักศึกษาวิชาชีพรุหรือผู้สอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการใช้ไลน์เพื่อการศึกษาและเพื่อการสอนภาษาอังกฤษ

References

- Akbari, E., Pilot, A. and Simons, R. (2015). Autonomy, Competence and Relatedness in Foreign Language Learning through Facebook. *Journal of Computers in Human Behavior*, 48, 126-134.
- Anantapong, K. and Pitanupong, J. (2014). The Facebook Effect on Prince of Songkla University Students. *Songklanagarind Medical Journal*, 32(6), 393-404. (in Thai)
- Bani-Hani, N, A., Al-Sobh, M. A. and Abu-Melhim, A. H. (2014). Utilizing Facebook Groups in Teaching Writing: Jordanian EFL Students' Perceptions and Attitudes. *International Journal of English Linguistics*, 4(5), 27-34.
- Biography.com Editors. (4 September 2019). *Mark Zuckerberg Biography*. Retrieved on 6 September 2019 from <https://www.biography.com/business-figure/mark-zuckerberg>
- Cassidy, J. (2006). Me Media: How Hanging out on the Internet Became Big Business. *The New Yorker*, 82(13). Retrieved on 2 September 2019 from http://www.newyorker.com/archive/2006/05/15/060515fa_fact_cassidy
- Haikel-Elsabeh, M., Zhao, Z., Ivens, B. and Brem, A. (2019). When is Brand Content Shared on Facebook? A Field Study on Online Word-of-Mouth. *International Journal of Market Research*, 61(3), 287-301.

- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J. and Anderson, R. E. (2014). *Multivariate Data Analysis*. (7th ed.). Essex: Pearson Education Limited.
- Kabilan, M. K., Ahmad, N. and Abidin, M. J. Z. (2010). Facebook: An Online Environment for Learning of English in Higher Education. *Internet and Higher Education*, 13(4), 179-187.
- Kabilan, M. K., Ganapathy, M., Bray, E., Gustine, G. G. and Qasim, M. (2019). "Facebook" across Asia – Learning English along the Way?. *Journal of Social Sciences & Humanities*, 27(1), 35-49.
- Lam, E. T. H., Au, C. H. and Chiu, D. K. W. (2019). Analyzing the Use of Facebook among University in Hong Kong. *Journal of Academic Librarianship*, 45(3), 175-183.
- Lambic, D. (2016). Correlation between Facebook Use for Educational Purposes and Academic Performance of Students. *Journal of Computers in Human Behavior*, 61, 313-320.
- Leesa-Nguansuk, S. (19 February 2019). *Thailand Tops Global Digital Rankings*. Retrieved on 28 August 2019 from <https://www.bangkokpost.com/tech/1631402/thailand-tops-global-digital-rankings>.
- Mariappan, L., Abu, A. G. and Omar, A. (2018). ESL Teachers' Perceptions towards the Use of Facebook in Teaching Literature for Secondary Schools. *The Asian Journal of English Language & Pedagogy*, 6, 11-21.
- Milosevic, I., Zivkovic, D., Arsic, S. and Manasijevic, D. (2015). Facebook as Virtual Classroom – Social Networking in Learning and Teaching among Serbian Students. *Journal of Telematics and Informatics*, 32, 576-585.
- Nguyen, T. (2017). *Undergraduate Students' Use of Facebook for Educational Purposes: Advantages, Difficulties and Potential for Connected Learning*. Master's thesis in Media Education, University of Tampere.
- Pachman, A. B. and Wilson, K. A. (2006). What Do the Kids Think?. *The Reading Teacher*, 59(7), 680-684.
- Sirivedin, P., Soopunyo, W., Srisuantang, S. and Wongsothorn, A. (2018). Effects of Facebook Usage on English Learning Behavior of Thai English Teachers. *Kasetsart Journal of Social Sciences*, 39, 183-189.

- Sittiwong, T. (2015). The Study of Undergraduate Students' Opinion towards the Use of Facebook in Graphics Design and Production for Education in Field of Educational Communications and Technology, Faculty of Education, Naresuan University. *Journal of Education Naresuan University*, 17(3), 82-88. (in Thai)
- Valova, I. and Marinov, M. (2019). Facebook as a Tool Aiding University Education – Whether it is Possible and Useful. *TEM Journal*, 8(2), 670-676.

